

ABSTRAKT

Diplomová práce je zaměřena na právní úpravu ochrany osobnosti. Nejen kvůli mediální atraktivnosti, ale i s ohledem na rekonstrukci soukromého práva, je dané téma stále aktuální. V práci je kladen důraz na úpravu v občanském zákoníku č. 89/2012 Sb., přičemž je upozorněno na novinky oproti úpravě předchozí. Vzhledem k tomu, že právo na ochranu osobnosti je základním lidským právem, obsahuje práce ústavněprávní přesah a výklad o mezinárodních dohodách.

Práce je rozdělena do šesti kapitol. V první kapitole je pojednáno o vývoji osobnostních práv z historického pohledu, zvláště je zmíněna právní úprava Československa, respektive České republiky. Druhá kapitola se věnuje výkladu pojmu osobnost, teoretickému pojetí všeobecného osobnostního práva a možnostem jeho omezení. Součástí této kapitoly je také demonstrativní vymezení jednotlivých hodnot, chráněných všeobecným osobnostním právem, a to konkrétně právo na tělesnou a duševní integritu, právo na osobní svobodu, právo na jméno, právo na podobu, právo na čest a důstojnost a právo na soukromí. Třetí kapitola je zaměřena na zakotvení práva na ochranu osobnosti na mezinárodní úrovni, jeho ústavněprávní úpravu, obecné pojetí v občanském zákoníku a speciální úpravu zvláštních zákonů, a to zejména v oblasti mediální a zdravotnické. Prostředky ochrany osobnostních práv jsou předmětem kapitoly čtvrté. V úvodu jsou vymezeny obecné pojmy (neoprávněný zásah, aktivní a pasivní legitimize) a následně jsou rozebrány jednotlivé prostředky ochrany dle občanského zákoníku, ale i skutkové podstaty dle trestního práva a možnosti obrany stanovené v jiných zákonech – zejména právo na odpověď. Zmíněna je i možnost podání ústavní stížnosti a stížnosti k Evropskému soudu pro lidská práva. Pátá kapitola četnými odkazy na judikaturu předkládá možnosti řešení konfliktu mezi právem na ochranu osobnosti a svobodou projevu. Šestá kapitola obsahuje stručný popis ochrany osobnostních práv ve Francii.